ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1

ΤΕΤΡΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ 8ΟΝ ΑΡ 2705

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ
Στοά Πεσμαζόγλου. Τηλέφωνα: 22711—22712

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
Ἐτησία	Δρ. 380	Ἐτησία	Δολλ. 10
Ἑξάμηνος	» 200	Ἀμερικῆς	» 15
Τρίμηνος	» 100	Γερμανίας	Μ. 50

Η ΠΡΩΪΑ

ΣΑΒΒΑΤΟΝ
15
ΙΟΥΛΙΟΥ 1933

Ἀν. ἡλ. ὥρα 5 λ. 17.—Δύσ. 7 λ. 44
Κηρύκου καὶ Ἰουλίτης μαρτύρων
Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερμ. μεγ. 35.3, ἐλαχ. 19.6. Ὑγρ. μετρία. Ἄνεμοι: μέτριοι. Θάλασσα: Κρητικὸν σχεδὸν γαληνιαία
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ: 760.9

ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ ΛΕΞΙΚΟΝ 10-ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ Β' ΤΟΜΟΣ

ΤΟ "ΣΥΜΦΩΝΟΝ ΤΟΥ ΕΥΞΕΙΝΟΥ,,

Καίτοι ἀόριστοι, κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον πληροφορίαι ὑπάρχουν περὶ τῶν ἐν Ρώμῃ ἐνεργειῶν τοῦ σήμερον διερχομένου ἐκ Πειραιῶς καὶ εἰς Ἄγκυραν, διὰ Κων) πόλεως, ἐπιστρέφοντος ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Τουρκίας Τεβφὶκ Ρουσδῆ βέη, εἶνε, πάντως, γνωστὸν ὅτι αὗται ἀπεσκόπουν εἰς τὴν προλείανσιν τοῦ ἐδάφους διὰ τὴν συνομολόγησιν ἑνὸς Συμφώνου τῶν ἐχόντων παράλια ἐπὶ τοῦ Εὐξείνου κρατῶν, πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ διακανονισμοῦ τῆς ἐλευθέρας ναυσιπλοΐας εἰς τὴν κλειστὴν αὐτὴν θάλασσαν.

Τὰ κράτη, τῶν ὁποίων τὰ παράλια περιβρέχει ἡ Μαύρη Θάλασσα εἶνε ἡ Τουρκία, ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωσις, ἡ Βουλγαρία καὶ ἡ Ρουμανία.

Αἱ μεταξὺ Σοβιετικῆς Ἑνώσεως καὶ Τουρκίας σχέσεις ὑπῆρξαν, μεταπολεμικῶς, ἀνέκαθεν φιλικαί, ὑφίσταται δὲ σήμερον, ὡς γνωστόν, εἰδικὸν σύμφωνον φιλίας μεταξὺ Μόσχας καὶ Ἀγκύρας, ὡς καὶ ὅλως εἰδικαὶ οἰκονομικαὶ σχέσεις μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν. Κατὰ συνέπειαν, ἐν Εἰδικὸν Σύμφωνον διὰ τὸν Εὔξεινον θὰ παρείλκεν ἐντελῶς, ἐὰν θὰ ἐπρόκειτο νὰ εἶνε διμερὲς μεταξὺ αὐτῶν. Ἀλλὰ δὲν συμβαίνει τὸ αὐτὸ καὶ μὲ τὰς σχέσεις τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως πρὸς τὴν Ρουμανίαν καὶ τὴν Βουλγαρίαν. Μεταξὺ Μόσχας καὶ Ρουμανίας παραμένει πάντοτε ἄλυτον τὸ ζήτημα τῆς Βεσσαραβίας, τῆς ὁποίας τὴν προσάρτησιν εἰς τὸ Ρουμανικὸν βασίλειον οὐδέποτε ἀνεγνώρισε δικαίῳ ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωσις. Ἡ δὲ διαφορὰ αὕτη, ἄν, προϊόντος τοῦ χρόνου, ἀμβλύνεται τόσον, ὥστε νὰ ἔχῃ ἡ Ρουμανία δεχθῇ νὰ προσυπογράψῃ σύμφωνον περὶ μὴ ἐπιθέσεως μεταξὺ τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως καὶ τῶν ἐν τῇ Εὐρώπῃ ὁμόρων γειτόνων της, πρό τινων ἀκόμη ἐτῶν ἦτο τόσον ὀξεῖα, ὥστε ἡ Ρουμανία ἐσκέπτετο σοβαρῶς νὰ δημιουργήσῃ εἰς τὴν Κωνστάντζαν, ἢ ἐγγὺς αὐτῆς, εἰδικὴν ἀμυντικὴν ναυτικὴν βάσιν ἰσχυράν, τῇ ὑποστηρίξει τῆς Ἀγγλίας. Αἱ μετὰ τῆς Βουλγαρίας, ἐπίσης, σχέσεις τῶν Σοβιὲτ εἶνε μᾶλλον ψυχραί. Καὶ θὰ ἔπρεπε νὰ προστεθῇ ἀκόμη ὅτι οὔτε ἡ Ρουμανία, οὔτε ἡ Βουλγαρία ἔχουν μέχρι τοῦδε ἀναγνωρίσει τὴν Σοβιετικὴν Ἕνωσιν.

Οὕτω συντρέχει, ἀσφαλῶς, λόγος συνάψεως ἑνὸς «Συμφώνου τοῦ Εὐξείνου», κατασφαλίζοντος τὴν εἰρήνην τῆς ἐσωτερικῆς αὐτῆς θαλάσσης μεταξὺ Εὐρώπης καὶ Ἀσίας. Καὶ ἀσφαλῶς ἡ Τουρκία, ἡ διατηροῦσα φιλικὰς σχέσεις καὶ μετὰ τῶν Σοβιὲτ καὶ μετὰ τῆς Βουλγαρίας καὶ τῆς Ρουμανίας, φυσικὸν ἦτο νὰ ἔχῃ τὴν ἐν τῇ προκειμένῃ περιπτώσει πρωτοβουλίαν. Ἀλλ' εἰς τὸ Σύμφωνον τοῦτο, προσέθετον αἱ ἐκ Ρώμης τηλεγραφικαὶ πληροφορίαι, θὰ ἐζητεῖτο νὰ προσχωρήσῃ καὶ ἡ Ἑλλάς, χώρα ἐνδιαφερομένη ζωτικώτατα διὰ τὰ Στενὰ —τὰς θαλασσίας αὐτὰς πύλας τοῦ Εὐξείνου πρὸς τὴν Μεσόγειον. Καὶ ὄντως, ἡ Προποντίς, μὲ τὰ Δαρδανέλλια ὡς πύλην ἐξωτερικὴν καὶ τὸν Βόσπορον ὡς ἐσωτερικὴν εἶνε ἡ θαλασσία εἴσοδος τῆς Μαύρης Θαλάσσης, ἡ δὲ Ἑλληνικὴ ναυτιλία, ἀπὸ τῶν μυθικῶν ἀκόμη χρόνων τῆς Ἀργοῦς, εἶχεν ὡς σημαντικώτατον πεδίον δράσεως τὸν σκυθρωπὸν καὶ πολυτάραχον Πόντον, τοῦ ὁποίου τὰ παράλια εἶχεν ἄλλοτε ἀποικίσει ἡ Ἑλληνικὴ φυλή. Σήμερον, ἡ Ἑλληνικὴ σημαία εἶνε πάντοτε πρώτη εἰς τοὺς μεγάλους λιμένας τοῦ Δουνάβεως — τὴν Βραΐλαν, τὸ Γαλάζιον, τὸν Σουλινᾶν. Μεταξὺ δὲ τῶν Σοβιετικῶν λιμένων καὶ τοῦ Πειραιῶς τὰ Ἑλληνικὰ σκάφη κινοῦνται τακτικώτατα μεταφέροντα γαιάνθρακας καὶ ἄλλα εἴδη Ρωσσικὰ καὶ Ἑλληνικὰ προϊόντα πρὸς τὴν Ρωσσίαν, εἰς ἀντάλλαγμα. Κατὰ συνέπειαν, διὰ τὴν Ἑλλάδα τὸ ζήτημα τοῦ ἐλευθέρου διάπλου τῶν Στενῶν εἶνε ζωτικώτατον καὶ ἡ Ἑλλὰς θὰ εἶχεν ἀναμφιβόλως συμφέρον νὰ μετάσχῃ ἑνὸς «Συμφώνου τοῦ Εὐξείνου».

Ἡ Τουρκικὴ Ἀντιπροσωπεία παρὰ τῇ Παγκοσμίῳ Διασκέψει εἶχε ζητήσει νὰ συζητηθῇ, μεταξὺ τῶν ἄλλων, καὶ τὸ ζήτημα τῶν Στενῶν. Τοῦτο δὲν ἐγένετο δεκτόν, κριθέντος ὅτι ζήτημα τοιοῦτον ἐξήρχετο τοῦ πλαισίου μιᾶς καθαρῶς Οἰκονομικῆς Διασκέψεως. Ἡ Τουρκία ἀπὸ πολλοῦ θεωρεῖ τὴν σημερινὴν ρύθμισιν τοῦ ζητήματος αὐτοῦ ὡς πλημμελῆ. Φαίνεται δὲ ὅτι ὁ Τεβφὶκ Ρουσδῆ βέης ἐπωφεληθὴ τῆς ἐν Λονδίνῳ παρουσίας τῶν ἀντιπροσώπων ὅλων τῶν ἐνδιαφερομένων χωρῶν, διὰ νὰ προετοιμάσῃ μίαν διπλωματικὴν κίνησιν, αὐτήν, ἡ ὁποία ἐξεδηλώθη εἰς τὴν Ἰταλικὴν πρωτεύουσαν διὰ τῶν συνομιλιῶν του μετὰ τοῦ Ἰταλοῦ ὑφυπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Σοῦβιτς καὶ τῶν πρέσβεων τῶν Σοβιέτ, τῆς Ἑλλάδος, τῆς Ρουμανίας καὶ τῆς Βουλγαρίας.

Ἐννοεῖται ὅτι ὅλα ταῦτα ἀποτελοῦν ἁπλῶς μίαν διπλωματικὴν προεργασίαν καὶ ὅτι θ' ἀπαιτηθῇ ἀρκετὸς χρόνος διὰ νὰ γίνῃ ἐνδεχομένως ἓν τοιοῦτον «Σύμφωνον τοῦ Εὐξείνου» μία πραγματικότης. Ἀλλὰ καὶ αἱ προκαταρκτικαὶ αὐταὶ διπλωματικαὶ ἐνέργειαι ἔχουν ἐνδιαφέρον ἀπὸ τῆς Ἑλληνικῆς ἀπόψεως, ἐφ' ὅσον τὸ Σύμφωνον τοῦτο θὰ ἐσχετίζετο ἀναγκαίως μὲ τὴν ἐλευθερίαν τοῦ διάπλου τῶν Στενῶν.

Ἡ κωμῳδία τῆς ζωῆς

Ὑπνωτισμὸς

—Καὶ πιστεύετε σεῖς, μοῦ εἶπεν ἕνας γείτονάς μου, ὅτι ὑπάρχουν ἀνόητοι ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι παρασύρονται ἀπὸ τὶς ρεκλάμες, ποὺ δημοσιεύουν τὰ διάφορα τηλεπαθητικὰ μέντιουμ, καὶ τρέχουν εἰς αὐτὰ γιὰ νὰ πληροφορηθοῦν διάφορα μυστικά;

Ἐὰν τὸ πιστεύω; Ἀλλ' εἶμαι βέβαιος, ὅτι γίνεται ἀληθινὸς συναγερμὸς αὐτὰς τὰς ἡμέρας εἰς τὰ σπίτια, ποὺ διαφημίζουν τὰς τηλεπαθητικὰς ἱκανότητας ὡρισμένων γυναικῶν. Οἱ πελάται δὲν εὑρίσκουν καρέκλα γιὰ νὰ καθήσουν καὶ τὰ μέντιουμ δὲν ἔχουν ὥραν οὔτε γιὰ νὰ φάν. Ὁ ἕνας θέλει νὰ πληροφορηθῇ γιὰ τὴν πίστιν τῆς σφῦγγου του, ὁ ἄλλος γιὰ τὰς παρεκτροπὰς τῆς ἐρωμένης του, ὁ τρίτος ἐὰν θὰ ἐπιτύχῃ ἡ ἐπιχείρησις, τὴν ὁποία σχεδιάζει, καὶ ὅλοι γενικῶς ἕνα κάποιο μυστικόν, τὸ ὁποῖον ἀπὸ τὸ μέντιουμ περιμένουν νὰ τοὺς ἀποκαλύψῃ. Ἀναψιβόλως δὲν ὑπάρχει λαὸς εἰς τὸν κόσμον, ὁ ὁποῖος νὰ μὴ παρασύρεται ἀπὸ ἀνοήτους προλήψεις καὶ δεισιδαιμονίας καὶ νὰ μὴ πίπτῃ θῦμα τῆς τσαρλατανιᾶς. Ἀλλ' ἡμεῖς οἱ Ρωμηοὶ τοὺς ὑπερτεροῦμε ὅλους εἰς τὸ κεφάλαιον αὐτό. Ζοῦμε, ἐργαζόμεθα, κάνουμε ἐπιχειρήσεις, ἐκτελοῦμε τὰς κοινοτέρας μας καθημερινὰς ἀσχολίας ὑπὸ τὸ κράτος τῶν μᾶλλον ἀνοήτων δεισιδαιμονιῶν:

—Πηνελόπη! Φέρε μου τὸ ψαλίδι νὰ κόψω τὰ νύχια μου.

—Καλέ, τί λὲς, Θεμιστοκλῆ; Τὰ νύχια σου θὰ κόψῃς σήμερα;

—Παραμεγάλωσαν, βρὲ Πηνελόπη, καὶ θὰ βγάλω τὰ μάτια μου μὲ δαύτα.

—Καὶ ἠύρες τὴν ἡμέρα νὰ τὰ κόψῃς;

—Δηλαδή, τί ἔχει ἡ σημερινὴ ἡμέρα;

—Τρελλάθηκες Θεμιστοκλῆ, ποὺ θὰ ἐρωτήσῃς τὰ νύχια σου τὴν Τετάρτη; Εἰκόψῃς τὰ νύχια σου τὴν Τετάρτη; Ἐὰν γεροῦσουζιὰ καὶ θὰ πάνε ἡ δουλειές σου στραβὰ κι' ἀνάποδα.

—Καλὰ λὲς, καϋμένη Πηνελόπη. Τὸ ἐξέχασα καθ' ὁλοκληρίαν αὐτὸ ποὺ λέει καὶ ἡ λαϊκὴ παροιμία, ὅτι «Τετάρτη καὶ Παρασκευὴ τὰ νύχια σου μὴν κόψῃς, καὶ Κυριακὴ νὰ μὴ λουσθῇς, ἂν θέλῃς νὰ προκόψῃς». Τὰ κόβω λοιπὸν αὔριο, ποὺ εἶνε Πέμπτη....

Τὰ νύχια ἑτομένως ἔχουν ὡρισμένες ἡμέρες, ποὺ πρέπει νὰ κόβωνται γιὰ νὰ πηγαίνουν καλὰ ἡ δουλειὲς τοῦ κυρίου Θεμιστοκλῆ. Καὶ τὸ λούσιμο δὲν πρέπει νὰ γίνεται ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ τὴν Κυριακήν. Ἐὰν ὁ Θεμιστοκλῆς ἀντιληφθῇ τὴν Κυριακὴν τὸ πρωΐ, ὅτι ἔχει ψεῖρες εἰς τὸ κεφάλι του, ὀφείλει νὰ ἀναβάλῃ διὰ τὴν Δευτέραν τὴν ἐξόντωσίν των, καὶ ἐὰν, καθ' ἣν στιγμὴν ἐπέστρεφεν ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν, ἀπὸ τὸ μπαλκόνι κάποιου σπιτιοῦ ἡ ὑπηρέτρια τοῦ ἔχυσε εἰς τὴν κεφαλὴν τὴν λεκάνην τοῦ λαβομάνου, πρέπει νὰ περιμένῃ νὰ περάσουν εἰκοσιτέσσαρες ὧρες γιὰ νὰ καθαρισθῇ ἀπὸ τὶς σαπουνάδες. Ἡ λαϊκὴ δεισιδαιμονία ἔχει διατάξει, ἐμμέτρως μάλιστα, νὰ ἀποφεύγεται τὸ λούσιμον κατὰ τὰς Κυριακάς. Πλὴν τῶν ἀνωτέρω ὅμως, καὶ πόσαι ἄλλαι προλήψεις κρατοῦν δεσμευμένον τὸν ἀτυχῆ συμπολίτην μου, καὶ πόσαι ἄλλαι δεισιδαιμονίαι τὸν βασανίζουν! Παραλείπω τὴν πρόληψιν τῆς Τρίτης, κατὰ τὴν ὁποίαν δὲν πρέπει νὰ ἀρχίζῃ καμμία ἐργασία, καὶ τὴν ἄλλην, κατὰ τὴν ὁποίαν ὀφείλει ὁ Ρωμηὸς νὰ βγαίνῃ ἀπὸ τὸ σπίτι του τὸ πρωΐ, πατῶν ἔξω τὸν πόδα τὸν δεξὶ πόδι, καὶ τὴν ἑτέραν, τὴν ἀπαγορεύουσαν νὰ ἀνάβουν τρεῖς τὸ τσιγάρο τους ἀπὸ τὸ ἴδιο σπίρτο. Ἀλλὰ μήπως ὑπάρχει τέλος εἰς τὰς ἀνοησίας αὐτάς; Συζητεῖτε σοβαρῶς εἰς τὸ καφενεῖον μὲ ἕνα φίλον σας περὶ τῆς οἰκονομικῆς δυσπραγίας τοῦ τόπου καὶ τῶν μέσων διὰ τὴν καταπολέμησίν της. Ὁ φίλος σας αἴφνης διακόπτει τὴν σοβαρὰν συζήτησιν καὶ ἀρχίζει νὰ ξύνῃ τὴν παλάμην του, λέγων:

—Τελείωσε! Σήμερα θὰ λάβω χρήματα ἀσφαλῶς.

—Περιμένεις χρήματα ἀπὸ κανένα, ποὺ ἔχεις νὰ λαμβάνῃς;

—Δὲν ἔχω νὰ λαμβάνω ἀπὸ πουθενὰ οὔτε πενταράκι. Γιὰ νὰ μὲ τρώῃ ὅμως τὸ ἀριστερὸ χέρι, σημεῖον, ὅτι θὰ λάβω χρήματα!

Ἡ σοβαρὰ συζήτησις περὶ τῶν δημοσίων οἰκονομικῶν συνεχίζεται, ἀλλὰ τὴν διακόπτει καὶ πάλιν δεύτερον περιστατικόν:

—Νὰ ἰδῇς, Δημητράκη, ὅτι κάποιος θὰ ἔλθῃ σήμερα στὸ σπίτι μου.

—Καὶ πῶς τὸ κατάλαβες;

—Παίζει τὸ βλέφαρό μου ζωηρότατα. Εἶνε ἀδύνατον νὰ μὴν ἰδῶ κάποιον ποὺ δὲν περιμένω.

Μὲ τὴν ἐπανάληψιν τῆς συζητήσεως ὁ φίλος τοῦ Δημητράκη βλέπει, ὅτι ὁ καφὲς, ποὺ τοῦ ἔφερε τὸ γκαρσόνι, ἔχει ἀπὸ πάνω μικρὲς φοῦσκες καὶ ὅτι συνεπῶς θὰ κερδίσῃ λίαν προσεχῶς λεπτά, αἰσθάνεται ὅτι τὸν τρώει ἡ μύτη του, καὶ ἐκφράζει φόβους, ὅτι κάποιος θὰ τὸν ξυλοφορτώσῃ, χύνει ἐπὶ τέλους τὸν καφὲ ὁ σύντροφός του ἐπάνω εἰς τὸ λινὸ πανταλόνι του καὶ αὐτὸς, ἀντὶ νὰ τὸν παρηγορήσῃ, σκουπίζει μὲ τὸ μαντήλί του τοὺς λεκέδες, ἀναφωνῶν περιχαρής:

—Γοῦρι! Γοῦρι! Τώρα ἀσφαλῶς θὰ πάρῃς χρήματα ἐσύ!...

Ὅταν λοιπὸν εἰς ἕνα τόπον ὑπάρχουν ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι πιστεύουν ὅτι εἶνε εὐοίωνον γοῦρι τὸ νὰ λερωθῇ τὸ λινὸ πανταλόνι ἀπὸ καφὲ, ἐνῷ ἀντιθέτως ἀποτελεῖ γρουσουζιὰ τὸ νὰ χυθῇ εἰς τὸ τραπεζομάνδηλον λάδι, θὰ ἦτο ἐντελῶς παράδοξον νὰ μὴ εὑρισκῶν πελατείαν τὰ τηλεπαθητικὰ μέντιουμ, τὰ ὁποῖα ἐπληθύνθησαν κατ' αὐτὰς ὡς ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης, εἰς τὰς Ἀθήνας. Μία λαϊκὴ παροιμία λέγει, ὅτι ἐὰν δὲν ὑπῆρχαν ἀνόητοι εἰς τὸν κόσμον, οἱ ἐξυπνοι θὰ πέθαιναν ἀπὸ τὴν πεῖναν. Τὸ περίεργον δὲ εἶνε, ὅτι οἱ ἐξυπνοι εἰς τὴν περίστασιν τῶν μέντιουμ κάνουν τὴν δουλειά τους, προσποιούμενοι τὸν κοιμισμένον. Τὸν ὑπνωτισμένον δηλαδή.

Ο ΑΠΟΜΑΧΟΣ

Ἡ Βόρειος Ἑλλὰς

Ἡ Θεσσαλονίκη, ἄλλοτε καὶ τώρα

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, Ἰούλιος. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Μία συστηματικωτέρα περιγραφὴ τῆς Θεσσαλονίκης πρέπει ἀναποφεύκτως νὰ θίξῃ καὶ τὸ παρελθόν. Ἂν ὄχι τὸ μακρυνὸν, αὐτὸ ποὺ χάνεται καὶ σβύνει εἰς τὸν χρόνον, πάντως τὸ πρόσφατον, ἐκεῖνο δηλαδὴ ποὺ διατηρεῖται ἀκόμη, ὡς ζωὴ καὶ παράδοσις καὶ συνδέει τὴν σημερινὴν πόλιν πρὸς τὰ πλέον δραματικὰ γεγονότα τῆς πολιτικῆς ἱστορίας δύο κρατῶν: τῆς Τουρκικῆς Αὐτοκρατορίας καὶ τῆς Ἑλλάδος.

Ἀλλὰ τὸ πρόσφατον αὐτὸ παρελθὸν δὲν ὑπάρχει ὁλοκληρωμένον. Οἱ παλαιοὶ χρωματισμοὶ μένουν ὡς ἀνάμνησις καὶ κάθε ἀναπαράστασις τῶν κτυπητῶν ἐκείνων εἰκόνων ποὺ φέρουν εἰς μίαν ἐντροπαλὴν ἐπαφὴν τὴν καθυστερημένην Ἀνατολὴν πρὸς τὴν προωδευμένην Δύσιν εἶναι ἀκατόρθωτος, ὅση δήποτε δύναμις φαντασίας καὶ ἂν καταβληθῇ. Διότι ἡ Θεσσαλονίκη δὲν ὑπῆρξεν ἢ δὲν ὑπῆρξε μόνον μία μεσογειακὴ Τουρκόπολις μὲ εἰρηνικὴν συνύπαρξιν χριστιανικῶν στοιχείων αὐτονόμων καὶ αὐτοτελῶν. Ὑπὸ τὴν τουρκικὴν διοικητικὴν ἀμεριμνησίαν καὶ τὴν φαινομενικὴν γαλήνην μιᾶς ραθόμου ζωῆς, ἔκρυβε καταπληκτικοὺς φανατισμούς. Ἦτο μία πόλις συνωμοσίας καὶ ἀφθάστου ἐθνικοῦ μίσους, κέντρον καὶ συμπύκνωσις ἀσυμβιβάστων πολιτικῶν ἐπιδιώξεων, πεδίον ἀγρίας πάλης, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐξεπήδησαν ἀγῶνες, ἀπὸ τοὺς πλέον αἱματηροὺς τῆς Βαλκανικῆς.

Ἡ ἐφημερὶς «Bulgarie» τῆς Σόφιας ἔδωσε πρὸ ἡμερῶν μίαν ἀφελῆ ἐξιστόρησιν τοῦ τρόπου μὲ τὸν ὁποῖον αἱ τουρκικαὶ ἀρχαὶ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἀντιμετώπιζον τὰς δραματικὰς περιπτώσεις ποὺ ὑπαινισσόμεθα. Ὁ Γκαλὴπ πασᾶς, βαλῆς τῆς Θεσσαλονίκης, παρουσιάζεται ὡς ἕνας πραγματικὸς «homme d' Etat» διότι ὑποστηρίζει τὰ δίκαια τῆς βουλγαρικῆς μειονότητος καὶ δέχεται νὰ τυπώσῃ εἰς τὸ κρατικὸν τυπογραφεῖον τὴν «Novi Bene», μίαν βουλγαρικὴν ἐφημερίδα. Τὸ περιστατικὸν δὲν χαρακτηρίζει μόνον τὴν πατροπαράδοτον τακτικὴν τῶν διοικητικῶν ὀργάνων τῆς παλαιᾶς Αὐτοκρατορίας. Μᾶς δίδει καὶ τὸ μέτρον τῆς κρατικῆς ἀποσυνθέσεώς της. Το φεουδαλικὸν ἐκεῖνο κράτος κατήντησε νὰ θεωρῇ ἐπαρκῆ λόγον τῆς ὑπάρξεώς του τὴν ὑποδαύλισιν τῶν φανατισμῶν καὶ τὴν ὡς ἐκ τούτου ἀνάγκην τῆς ἰσορροπήσεως. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον εἰς τὸ πλαίσιον τῶν διασταυρουμένων ἐπιρροῶν ἡ ζωὴ τῆς πόλεως εἶχε πάντοτε κάτι τὸ ἀνήσυχον, τὸ ἀβέβαιον. Ἡ ἀνησυχία αὐτὴ καὶ ἡ ἀβεβαιότης ἐζωγραφίζοντο εἰς τὰ πρόσωπα τῶν ἀνθρώπων καὶ τοὺς ἑκαμαν προσεκτικούς, νευρικοὺς καὶ σιωπηρούς. Θὰ τὸ ἰδῆτε αὐτὸ καὶ σήμερα εἰς τοὺς παλαιοὺς κατοίκους, τοὺς ἐντοπίους Μακεδόνας, εἰς ὅλον τὸν ἰθαγενῆ πληθυσμόν, ποὺ ἐγνώρισε τὴν κάμινον τῆς παλαιᾶς ζωῆς τῆς πόλεως καὶ ἔμαθε νὰ βλέπῃ φονευόμενον τὸν γείτονα χωρὶς νὰ ἐρωτᾷ τὰ αἴτια ἢ νὰ προσποιῆται ἄγνοιαν διὰ περιστατικά, εἰς τὰ ὁποῖα ἐν τούτοις εἶχε διαδραματίσει ἕνα ρόλον σημαντικόν.

Πόσον δὲ τὰ περιστατικὰ αὐτὰ ἦσαν ἢ καθημερινὴ τροφοδοσία τῶν κατοίκων τῆς παλαιᾶς Θεσσαλονίκης καὶ πόσον ἐγέμιζον τὴν ζωὴν της ἀπὸ ἀληθινὴν ἀγωνίαν, μαρτυροῦν αἱ στῆλαι τῶν ἐφημερίδων της. Ἕνα φύλλον τῆς «Νέας Ἀληθείας» μιᾶς ἐκ τῶν παλαιοτέρων ἑλληνικῶν ἐφημερίδων τῆς Θεσσαλονίκης, ὑπὸ ἡμερομηνίαν 30 Ἰουλίου 1909, ἀναφέρει κατὰ σειρὰν εἰς τὴν τρίτην του σελίδα τὰ ἑξῆς:

Σύλληψις

«Εἰς τὸν ἐνταῦθα σιδηροδρομικὸν σταθμὸν συνελήφθη ὑπὸ τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων ἀφικόμενος ἐκ Μοναστηρίου ὁ Χριστόδουλος Νῶρος, ἀνεψιὸς τοῦ Μητροπολίτου Πελαγονίας, ἐφ' οὗ ἐφέρετο ὑπογεγραμμένης εὐρέθη ἐγγραφον πιστοποιοῦν ὅτι οὗτος ἦτο υἱὸς ἀνωτέρου ἀξιωματικοῦ τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ.

Ἐξαφάνισις ὁμογενοῦς

»Ἐκ Σερρῶν ἀγγέλλεται ὅτι ὁ ἐκ τοῦ χωρίου Σκουλπόστα Ἕλλην ὀρθόδοξος Πέτρος ἐξηφανίσθη ἀπὸ τινων ἡμερῶν. Μεθ' ὅλας τὰς καταβληθείσας ἐνεργείας ἀγνοεῖται εἰσέτι ἡ τύχη του.

Φόνος Βουλγάρου

»Πληροφοροῦσιν ἡμᾶς ἐκ Νευροκοπίου, ὅτι προχθὲς εὑρέθη φονευμένος ὁ Βούλγαρος Κωνσταντῖν Λοφτοης. Οἱ φονεῖς ἀγνοοῦνται.

Ἀποτέλεσμα ἐρευνῶν

»Ἐκ Καστορίας πληροφορούμεθα ὅτι παρ' ὅλας τὰς ἐνεργηθείσας δραστηριόσκαν πελατείαν τὰ τηλεπαθητικὰ μέντιουμ, τὰ ὁποῖα ἐπληθύνθησαν κατ' αὐτὰς ὡς ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης, εἰς τὰς Ἀθήνας. Μία λαϊκὴ παροιμία λέγει, ὅτι ἐὰν δὲν ὑπῆρχαν ἀνόητοι εἰς τὸν κόσμον, οἱ ἐξυπνοι θὰ πέθαιναν ἀπὸ τὴν πεῖναν. Τὸ περίεργον δὲ εἶνε, ὅτι οἱ ἐξυπνοι εἰς τὴν περίστασιν τῶν μέντιουμ κάνουν τὴν δουλειά τους, προσποιούμενοι τὸν κοιμισμένον. Τὸν ὑπνωτισμένον δηλαδή.

Ο ΑΠΟΜΑΧΟΣ

καταδιώξεις καὶ ἐρεύνας εἰς τὰ πλησίον τῆς Καστορίας δάση πρὸς ἀνακάλυψιν τῶν ἰχνῶν τῆς λῃστρικῆς συμμορίας, ἥτις ἐφόνευσε τὸν γενναῖον Τεφῆκ βέην, οὐδὲν ἠδυνήθησαν ν' ἀνακαλύψωσι τὰ πρὸς τοῦτο ἀποσταλέντα ἀποσπάσματα, ἅτινα ἠγανάκησαν νὰ ἐπιστρέψωσιν ἄπρακτα.

Εὕρεσις φονευμένων

»Τὴν 27ην φθίνοντος εὑρέθησαν παρὰ τὸ Κομμάνδον φονευμένοι ὁ Βούλγαρος Γιάνη Γιοβάν, ἡ σύζυγός του Παρασκευὴ καὶ ὁ ἐκ Ζλατόβης σύντροφος τοῦ Γιοβὰν Ζαφείριος. Αἱ ἀρχαὶ ἐπελήφθησαν δραστηρίως ἀνακρίσεων.

Ληστεία

»Πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν, ἐνῷ ὁ εἰσπράκτωρ Κασὶμ βέης, συνοδευόμενος ὑφ' ἑνὸς χωροφύλακος, μετέβαινεν ἐκ Βορεστίνης εἰς τινα πλησίον ἐπαυλιν, προσεβλήθη κατ' ὁδὸν ὑπὸ ἑπταμελοῦς ἀγνώστου λῃστρικῆς συμμορίας, ἥτις τὸν μὲν Κασὶμ βέην ἐπλήγωσε, τὸν δὲ χωροφύλακα ἐφόνευσε».

Θὰ ἔλεγε πλάνη βέβαια νὰ νομισθῇ ὅτι ὁ κόσμος ὃν εἶχε τότε καμμίαν ἄλλην ἀσχολίαν ἀπὸ τὴν ἐθνικὴν καὶ ὅτι ὑπὸ κάθε ἔμπορον ἐκρύβετο ὁ πράκτωρ, ὁ ἀντάρτης, ὁ κομιτατζῆς. Ἡ παλαιὰ πόλις μὲ τὴν μίζερην ὄψιν καὶ τοὺς στενοὺς δρόμους της, εἶχε καὶ τὴν κοινωνικήν της ζωήν, μίαν ζωὴν σπατάλου ἀριστοκρατίας, ποὺ κατεξώδευε τὰ εἰσοδήματα ἀπεράντων ἰδιοκτησιῶν, ἢ ἐμπορικῆς πλουτοκρατίας καλοζωισμένης καὶ χονδρῆς τὴν ἐμφάνισιν καὶ τὴν σκέψιν, ἐνῷ ἐνδιαμέσως ἠνθιζεν ἡ τοκογλυφία, ὡς ἀπαραίτητον συμπλήρωμα κοινωνικοῦ παρασιτισμοῦ. Κοντὰ εἰς τὰς τάξεις αὐτὰς μία caste ἀριστοκρατῶν ὑπαλλήλων, ἀπὸ αὐτοὺς ποὺ μόνον ὁ αὐτοκρατορικὸς παλαιοτουρκικὸς μηχανισμὸς ἠδύνατο νὰ παρουσιάσῃ ἢ μόνον τὸ καθεστὼς τῶν διομολογήσεων, τῶν ἰδιαιτέρων προνομίων, ὀνομαζόμενον παρασιτισμὸ τῶν ἐκτάκτων κερδῶν.

Ὅλος αὐτὸς ὁ κόσμος, μὲ τὴν μεγαλοπρέπειαν τῆς Ἀνατολῆς καὶ τὴν ἐπίχρυσον ἐπεξεργασίαν τῆς Δύσεως, ἐκινεῖτο σὰν μία φοβερὰ μυλόπετρα καὶ συνέτριβε κάθε δημιουργίαν τῶν μεσαιωνικῶν τάξεων. Ἕνας ἀτελείωτος σπαρατισμὸς διεχώριζεν καὶ ἔθετεν ἀντιμετώπους τὰς μειονοτικὰς μάζας τὰς μὲν κατὰ τῶν δὲ, ἐνῷ ὁ ἑβραϊκὸς ὄγκος ἀπεχρωμάτιζε τὴν ὄψιν τῆς πολυτάραχου ζωῆς τῆς πόλεως.

Ὁλόκληρος ἡ ὑλικὴ καὶ διανοητικὴ δύναμις αὐτῆς προσηλοῦτο πρὸς κατευθύνσεις ἐθνικοεπαναστατικὰς καὶ τὰ ζωηρὰ στοιχεῖα τῶν μειονοτήτων ἀπετέλουν φάλαγγας ὑπερασπιστῶν καὶ ἀπολογητῶν τοῦ αἱματηροῦ δράματος, ἀνθρώπους μὲ μονομερῆ διανοητικὴν ἀντίληψιν, τύπους ἀγωνιστικοὺς διὰ τοὺς ὁποίους τὸ μέλλον ἔπρεπε νὰ κριθῇ ἀπὸ τὸ παρόν, ἕνα παρὸν ἀσταθὲς καὶ ἀντιφατικόν. Αὐτὸ ἐξηγεῖ διατὶ ἡ Θεσσαλονίκη, δηλαδὴ τὸ Ἑλληνικὸν στοιχεῖον της, δὲν ἐστάθη τόσον δυναμικόν, ὥστε νὰ δώσῃ εἰς τὴν σημερινὴν πόλιν τὴν σφραγῖδα τῆς οἰκῆς του τοπικῆς «κουλτούρ» ὅπως συνέβη εἰς τὰς Ἀθήνας μὲ τοὺς πρόσφυγας. Αὐτὸ ἐξηγεῖ ἀκόμη διατὶ ἡ παλαιὰ Κοινότης δὲν παρουσίασε πνευματικὴν ζωὴν, ἴσην πρὸς τὸν ὄγκον της.

Ἡ ἀκατάπαυστος ἄμυνα, ἡ ἀδιάκοπος ἐπιστράτευσις συνειδήσεων, ἡ διαρκὴς ἐνατένισις πρὸς ἕνα σκοπὸν ἔκαμε τὴν πόλιν αὐτὴν ἀληθινὴν Βαβὲλ ἐθνικῶν διεκδικήσεων καὶ ἀνέπτυξεν εἰς τοὺς κόλπους της τοὺς πλέον

Θεάματα

(Ἀναγινωσκεται καὶ Ἑστιατορια)
ΑΘΗΝΑΙΟΝ. «Ἡ κόρη τοῦ κουρασμένου».
ΑΙΛΙΚΗ. «Ἡ κόρη τοῦ Ἀφρικανοῦ».
ΑΤΑΛΑΝΤΗ Σ. «Κοῦρος κορίτσι».
ΕΔΕΝ. «Ζῆλ». Λαϊκόν.
ΖΩΟΣ Ε. «Ἡ κοκότα μὲ τοὺς μενεξέδες».
ΚΟΡΑΗ. «Ἡ κόρη τοῦ Ἀφρικανοῦ».
ΚΥΒΕΛΗ. «Ἑλδ διαμάντι τοῦ Τσάρου».
ΛΥΡΑΝ. «Ἑ Ἕρωτ κυρτόνει».
ΛΟΥΞ. «Ἡ κοκότα».
ΜΑΡΙΝΑ. «Ἡ κόρη τοῦ κουρᾶν».
ΜΑΡΙΝΟΥ. «Ἡ Ἀγωνία».
ΠΕΡΟΚΕ. «Ἡ Πασχαλοῦλα».
ΣΑΒΟΥΑΡ. «Ἑρωτικὸ κυνήγι».

Κινηματογράφοι

ΑΘΗΝΑ-ΤΚΟΝ. «Ἀντρέιντε Χάρυ».
ΑΙΓΛΗ. «Κοντέσσα Μαρίτσα».
ΑΙΘΑΙΑ. «Ἀγάπη».
ΑΛΑΣΚΑ. «Ἑ Ἀγγελος τοῦ θανάτου».
ΑΤΛΑΝΤΙΣ. «Ἡ Τοκάρα».
ΒΕΡΣΑΙΛ. «Ἑλδ ἀγάπη».
ΓΚΛΟΡΙΑ. «Δὲν θέλω νὰ μάθω ποιός εἶσαι».
ΔΕΛΕΜΕΝ. «Ἑνῶ κοιμᾶσε».
ΕΛΛΑΣ. «Ἡ Νύφη χωρίς προικοῦ».
ΕΛΠΙΣ. «Δὲν θέλω κὰι δὲ πάρω».
ΖΕΦΥΡΟΣ. «Μάτια ἀνοιχτά».
ΚΑΠΙΤΟΛ. «Μάτια ἀνοιχτά».
ΚΥΒΕΛΕΙΑ. «Ἑ ψυθμὸν καὶ τρέλλα».
ΛΥΡΕΛΗ. «Ἀγάπη».
ΜΑΣΣΣΤΙΚ. «Κυνήγι ἑκατομμυρίων».
ΜΟΝΤΕΡΝΟ. «Ἑ Ἀρλεκίνος τῆς Ἀρκαδίας».
ΝΕΑΠΟΛΙΣ. «Ἡ Ἀγάπη».
ΠΑΛΑΣ Α. «Ἑ Ἀγγελος τοῦ θανάτου».
ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΝ. «Ὁ Φάνης εἶνε γυναίκα».
ΠΑΝΑΘΗΝΑΙΑ. «Ἑνα κορίτσι σὰν κι' ἐσένα».
ΠΕΤΣΑΚΗ. «Ἑνα τραγοῦδι, ἕνα φιλί, μιὰ ἀγκαλιά».
ΡΩΞΥ. «Ἑ Ἀγγελος τοῦ θανάτου».
ΣΟΠΗΛ. «Ἡλιος κόκκινος τραγουδιοῦν».
ΣΠΟΡΤΙΝΓ. «Ἑ Ἀγγελος τοῦ θανάτου».

Πειραιῶς καὶ Προαστεῖα

ΠΟΣΕΙΔΩΝΙΟΝ (Φανάρι). «Ὁ Κυβερνήτης Ἐπιθεωρητής».
Σ. ΒΟΥΛΓΑΡΗ (Φαληρικόν). «Ἑ κόρη τοῦ φάλαγγα».
ΓΡΕΤΑ ΓΑΡΒΟ (Φάληρον). «Τὸ χαρέμι τῆς Βαγδάτης».
ΜΠΟΥΛΟΥΑΡΤ (Κηφισιά). «Μὲ φίλη χρυσὴ σὰν κέλυφος».

Τὸ Ραδιόφωνον

ΑΘΒΟΥΡΓΟΝ (372 μ.). 9.10 μ.μ. Ρεκίτάλ φωνῆς μὲ μουσικὴν ἐπὶ τοῦ πιάνου.
ΒΑΡΣΟΒΙΑ (1412 μ.) 7.35 μ.μ. Λαϊκὴ συναυλία. 8.45 μ.μ. Ἐλληνικὴ συναυλία. 10.30 μ.μ. Ἐλληνικὴ φωνὴ Σ. Φωκᾶ. 11 μ.μ. Χορός.
ΒΙΕΝΝΗ (518 μ.) 7.20 μ.μ. Ἀπόσπασμα ἀπὸ τὸν Ἀδὲ Μαζέρ τοῦ Φρεντζολίνι. 8.45 μ.μ. Ἀπόσπασμα ἀπὸ τὸν Ἀδὲ Μαζέρ τοῦ Φρεντζολίνι. Ἀπόσπασμα ἀπὸ τὸν Ἀδὲ Μαζέρ τοῦ Φρεντζολίνι. 9.45 μ.μ. Ἐρωτικὴ μουσικὴ. Τραγοῦδια τοῦ Ρ. Ρεμπέρ. Ἀπόσπασμα ἀπὸ τὸν Φαβορίτα. Ρεκίτάλ τῆς κ. Ἀλμπέν (φωνοῦσα). Ἀπόσπασμα ἀπὸ τὸν Ἀδὲ Μαζέρ τοῦ Φρεντζολίνι. Ἀπόσπασμα ἀπὸ τὸν Ρόμεο καὶ Ἰουλιέτα τοῦ Γουνόδ. Ἀπόσπασμα ἀπὸ τὸν Ἀδὲ Μαζέρ τοῦ Φρεντζολίνι. Ρεκίτάλ τῆς κ. Ἀλμπέν (φωνοῦσα). Ἀπόσπασμα ἀπὸ τὸν Ἀδὲ Μαζέρ τοῦ Φρεντζολίνι. Ἀπόσπασμα ἀπὸ τὸν Ἀδὲ Μαζέρ τοῦ Φρεντζολίνι. 11 μ.μ. Ἐλληνικὴ φωνὴ Ἀ. Ἀρβανιτάκη.
ΒΟΥΔΑΠΕΣΤ (271 μ.). 7.30 μ.μ. Ἀπόσπασμα ἀπὸ τὸν Ἀδὲ Μαζέρ τοῦ Φρεντζολίνι. 8.45 μ.μ. Ἀπόσπασμα ἀπὸ τὸν Ἀδὲ Μαζέρ τοῦ Φρεντζολίνι. 9.45 μ.μ. Ἀπόσπασμα ἀπὸ τὸν Ἀδὲ Μαζέρ τοῦ Φρεντζολίνι. Ἀπόσπασμα ἀπὸ τὸν Ἀδὲ Μαζέρ τοῦ Φρεντζολίνι. 11 μ.μ. Ἀπόσπασμα ἀπὸ τὸν Ἀδὲ Μαζέρ τοῦ Φρεντζολίνι.
ΒΟΥΛΑΝΣΤΕΜ (550 μ.) 7.30 μ.μ. Ὀργανικὴ ἀρμονία. 8 μ.μ. Ἀπόσπασμα ἀπὸ ὀφφεράν τοῦ Ἀντζελίκα. 9.15 μ.μ. Ἀπόσπασμα ἀπὸ τὸν Ἀντζελίκα τοῦ Ρεμπέρ.
ΒΟΥΔΑΠΕΣΤ (550 μ.) 7.30 μ.μ. Ὀργανικὴ ἀρμονία. 8 μ.μ. Ἀπόσπασμα ἀπὸ ὀφφεράν τοῦ Ἀντζελίκα. 9.15 μ.μ. Ἀπόσπασμα ἀπὸ τὸν Ἀντζελίκα τοῦ Ρεμπέρ.
ΒΟΥΚΑΡΕΣΤ (394 μ.) 7.30 μ.μ. Ὀργανικὴ ἀρμονία. 8 μ.μ. Ἀπόσπασμα ἀπὸ ὀφφεράν τοῦ Ἀντζελίκα. 9.15 μ.μ. Ἀπόσπασμα ἀπὸ τὸν Ἀντζελίκα τοῦ Ρεμπέρ.
ΒΟΥΚΑΡΕΣΤ (394 μ.) 7.30 μ.μ. Ὀργανικὴ ἀρμονία. 8 μ.μ. Ἀπόσπασμα ἀπὸ ὀφφεράν τοῦ Ἀντζελίκα. 9.15 μ.μ. Ἀπόσπασμα ἀπὸ τὸν Ἀντζελίκα τοῦ Ρεμπέρ.
ΒΡΥΞΕΛΛΑΙ (508 μ.) 7.30 μ.μ. Ἀπόσπασμα ἀπὸ τὸν Ἀντζελίκα τοῦ Ρεμπέρ.
ΒΡΥΞΕΛΛΑΙ (508 μ.) 9

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5η

ΑΥΡΙΟΝ ΑΝΑΜΕΝΕΤΑΙ Ο ΡΟΥΣΔΗ ΒΕΗΣ ΕΙΣ ΠΕΙΡΑΙΑ

ΘΑ ΣΥΝΑΝΤΗΘΗ ΜΕ ΤΟΝ κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗΝ

Τὴν 8.30 π.μ. αὔριον ἀφικνεῖται διὰ τοῦ Ἰταλικοῦ ἀτμοπλοίου «Πίλζνα», προερχόμενος ἐκ Ρώμης μέσῳ Βρινδησίου ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Τουρκίας Ρουσδῆ βέης.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Πεσμαζόγλου διετύπωσε χθὲς πρὸς τὸν Ἰταλὸν πρεσβευτὴν τὴν παράκλησιν, ὅπως ἐπιτραπῇ εἰς τὸ Ἰταλικὸν ἀτμόπλοιον ἡ παραμονή του εἰς τὸν λιμένα περισσότερον τῆς κεκανονισμένης ὥρας, ἵνα καταστῇ δυνατὸν εἰς τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὸν κ. ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν νὰ ἐπικοινωνήσουν μετὰ τοῦ Τούρκου ὑπουργοῦ. Ὁ Ἰταλὸς πρεσβευτὴς, συνεννοηθεὶς τηλεγραφικῶς μὲ τὴν Ρώμην, εἰδοποίησε τὸν κ. Πεσμαζόγλου, ὅτι δύναται τὸ ἀτμόπλοιον νὰ παραμείνῃ εἰς τὸν Πειραιᾶ ἐφ' ὅσον χρόνον θελήσῃ ἡ ἑλληνικὴ Κυβέρνησις.

Τὸν Ρουσδῆ Βέην θὰ ὑποδεχθῇ εἰς τὸν λιμένα ἑκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Πεσμαζόγλου μετὰ τοῦ Γεν. Διευθυντοῦ τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν. Ὁ Τοῦρκος ὑπουργὸς, ἀνερχόμενος εἰς Ἀθήνας, θὰ συναντηθῇ μετὰ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ.

Τὴν μεσημβρίαν ὁ κ. Πεσμαζόγλου θὰ παραθέσῃ εἰς Κηφισιὰν πρόγευμα πρὸς τιμὴν τοῦ Ρουσδῆ βέη.

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΗΜΕΡΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΔΟΚΙΜΩΝ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΝ

ΑΓΚΥΡΑ, 14. (Ἀθην. Πρ.). — Οἱ Ἕλληνες δόκιμοι μετὰ τῶν ἀξιωματικῶν των οἱ ἐπιβαίνοντες τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ «Ἄρης» ἐπεσκέφθησαν τὰ Μουσεῖα καὶ τὰ σπουδαιότερα τεμένη τῆς πόλεως.

Περὶ ὥραν 16.30 ἔλαβε χώραν μεγάλη δεξίωσις ἐπὶ τοῦ πολεμικοῦ. Παρέστησαν ὁ Διοικητὴς τῆς Κων)πόλεως μετ' ἀνωτάτων ὑπαλλήλων ὡς καὶ διάφοροι Τουρκικαὶ καὶ ξέναι προσωπικότητες.

Ο κ. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ ΑΝΑΙΡΕΙ ΩΣ ΨΕΥΔΕΙΣ ΤΑΣ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΣ

ΚΑΤΑ ΤΗΣ Γ. ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 14. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ὁ Γενικὸς Διοικητὴς κ. Δραγούμης προέβη σημερον εἰς τὰς κάτωθι ὁηλώσεις ἐξ ἀφορμῆς γραφέντων ὑπὸ τοπικῶν ἐφημερίδων περὶ κομματισμοῦ της Γενικῆς Διοικήσεως:

«Ἡ Κυβέρνησις εἶνε ἀπολύτως κυρία τῆς καταστάσεως ἐν τῇ Γενικῇ Διοικήσει καὶ ἀσκεῖ μετ' ἀποτελεσματικότητος τὸν ἀνατεθέντα εἰς αὐτὴν παρὰ τοῦ λαοῦ ἔλεγχον τῆς Διοικήσεως. Κομματισμὸς εἰς τὴν Διοικησιν εἴτε πρὸς τὴν μίαν εἴτε πρὸς τὴν ἄλλην κατεύθυνσιν ἀποκλείεται ἀπολύτως.

»Ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας ποὺ ἦλθον — συνέχισεν ὁ κ. Δραγούμης — ἐδήλωσα ὅτι οὐδεμίαν διακρισιν θὰ κάμω μεταξὺ τῶν πολιτῶν ἀπὸ ἀπόψεως φρονημάτων, καταγωγῆς ἢ θρησκείας, καὶ ὅτι τὴν πολιτικὴν τῆς Κυβερνήσεως θὰ ἐφαρμόσω εἰς τας γενικάς της γραμμὰς καὶ εἰς τὰς λεπτομερειας, ἐπιβάλλων εἰς πάντα τὰ ὄργανα τὴν ἀπαιτουμένην πειθαρχίαν καὶ ἐργατικότητα.

»Ἡ Γενικὴ Διοίκησις δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ γίνῃ ὄργανον ἀνευθύνων εἰσηγήσεων. Τὸ πρόσωπόν μου ἀποτελεῖ ἐγγύησιν περὶ τούτου.

»Ὡς πρὸς τὸν Δῆμον ἔχω νὰ εἴπω ὅτι ἡ Διοίκησις οὐδόλως ἀνεμίχθη εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ δημαρχοῦντος. Ὡς ἐποπτεύουσα ἀρχὴ ἦχθη εἰς τὴν ἀπόφασιν, κατόπιν μελέτης, νὰ πατάξῃ τὰς σημειωθείσας ἀτασθαλίας εἰς τὸν Δῆμον, εἶνε δὲ ἀποφασισμένη ἀμετακλήτως νὰ ἐμποδίσῃ οἱανδήποτε συνέχισιν τῆς μέχρι τοῦδε ἀκαταστασίας».

Ἐρωτηθεὶς διὰ τὰ γραφόμενα ὑπὸ βενιζελικῶν ἐφημερίδων περὶ προσλήψεως 1200 Ἰσραηλιτῶν ἐργατῶν εἰς τὰ ἔργα Φαουντέσιον, εἶπε τὰ ἑξῆς:

«Προσπαθοῦμεν νὰ καταπολεμήσωμεν τὴν ἀνεργίαν καὶ πρὸς τοῦτο δὲν λαμβάνομεν ὑπ' ὄψιν τὴν θρησκείαν ἢ τὰ φρονήματα τῶν ἀνέργων. Ἄλλως τε εἰς τὰ ἔργα Ἀξιοῦ ἀπεστάλησαν μόνον 42 Ἰσραηλῖται ἐργάται καὶ ὄχι 1200, ὡς ἀνακριβῶς ὑποστηρίζεται».

ΑΙ ΗΝΩΜΕΝΑΙ ΠΟΛΙΤΕΙΑΙ ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΟΥΝ ΤΟ ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΤΗΣ ΣΟΒΙΕΤΙΚΗΣ ΡΩΣΙΑΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 14. (Τηλεγραφικῶς). — Κατὰ πληροφορίας τῶν ἐφημερίδων, μεταξὺ τῆς Ἀμερικανικῆς ἀντιπροσωπείας καὶ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Σοβιετικῆς Ρωσσίας κ. Λιτβίνωφ ἐπήλθε κατ' ἀρχὴν συμφωνία περὶ ἀναγνωρίσεως τῆς Σοβιετικῆς Ρωσσίας ὑπὸ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς μετέπειτα ἐγκρίσεως τῆς Ἀμερικανικῆς Κυβερνήσεως.

Ἀφ' ἑτέρου, κατὰ πληροφορίας ἐκ Βασιγκτῶνος, οἱ Ἀμερικανοὶ διομηδανοι δὲν παύουν νὰ ζητοῦν ὅπως ἡ Σοβιετικὴ Ρωσσία ἀναγνωρισθῇ ἐπισήμως τὸ ταχύτερον. Ἡ εἰς αὐτὴν παραχώρησις ἑνὸς δανείου τριῶν περίπου ἑκατομμυρίων δολλαρίων ἐκ τῶν Ἀμερικανικῶν κεφαλαίων, ἐνίσχυσεν ἤδη ἐξαιρετικῶς τὰ διαβήματά των.

ΔΙΑΦΩΝΙΑΙ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΙΝΔΩΝ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΑΘΗΤΙΚΗΝ ΑΝΤΙΣΤΑΣΙΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 14. (Ἀθην. Πρακτ.) — Ἀγγέλλεται ἐκ Πούνα ὅτι τὰ μέλη τοῦ Πανινδικοῦ Συνεδρίου, τὰ ὁποῖα ἐπεθύμουν τὴν ἐγκατάλειψιν τῆς παθητικῆς ἀντιστάσεως, συνεκρότησαν σήμερον ἰδιαιτέραν σύσκεψιν. Τοῦτο ἀποτελεῖ τὴν πρώτην ἔνδειξιν ὅτι ἡ ῥῆξις μεταξὺ τῶν μελῶν τοῦ Συνεδρίου εἶνε βεβαία, ἐκτὸς ἂν ὁ Γκάντι μεταβάλῃ στάσιν.

Τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ μεγάλη πλειοψηφία τοῦ Συνεδρίου εἶνε κεκηρυγμένη ὑπὲρ τῆς ἐγκαταλείψεως τῆς παθητικῆς ἀντιστάσεως, δὲν ἐπηρεάζει τὸν Γκάντι, ὅστις προτίθεται νὰ δηλώσῃ εἰς τὸ Κογκρέσσον: «Οὐδεμία ὑποταγὴ εἰς τοὺς Ἄγγλους ἀνευ ἐντίμου συμφωνίας».

Η ΠΤΗΣΙΣ ΙΩΝ ΥΔΡΟΠΛΑΝΩΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 14. (Ἀθηναϊκὸν Πρακτορεῖον). — Τηλεγράφημα ἐκ Σεντιὰκ ἀγγέλλει ὅτι περὶ ὥραν 9.20 τῆς πρωΐας τὸ σμῆνος τῶν ἰταλικῶν ὑδροπλάνων ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν κατευθυνόμενον εἰς Μοντρεάλ.

ΑΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ΕΝ ΜΑΡΟΚΩ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 14. (Ἀθην. Πρακτ.) — Ἀγγέλλεται ἐκ Ραμπάτ, ὅτι τὰ γαλλικὰ στρατεύματα κατέλαβον χθὲς τὴν ἄνω κοιλάδα τοῦ Ἀσοὺφ Μεντμπουὶλ καὶ τὸ ὀρεινὸν συγκρότημα, τὸ ὁποῖον καλύπτει ἀπὸ δυσμὰς τὴν κοιλάδα. Ἡ εἰς βάθος αὐτὴ προέλασις ἐπετεύχθη μὲ ἐλαφροτάτας ἀπωλείας.

Αἱ ἐπιχειρήσεις αὗται ἀποτελοῦν ἑκτάκτως σημαντικὸν σταθμὸν εἰς τὴν ὅλην κατάστολὴν τῆς δράσεως τῶν ἐπαναστατῶν τοῦ Μεγάλου Ἄτλαντος.

Η ΜΑΝΙΖΟΥΡΙΑ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 14. (Ἀθην. Πρακτ.) — Ἀγγέλλεται ἐκ Τόκιο, ὅτι ὁ τέως Αὐτοκράτωρ τῆς Κίνας καὶ ἀρχηγὸς τοῦ Μαντζουριανοῦ κράτους Ποῦ-Γῆ, θ' ἀνακηρύξῃ ἑαυτὸν Αὐτοκράτορα. Ἀνετέθη ἤδη εἰς ἐπιτροπὴν ὁ καταρτισμὸς τοῦ Μαντζουριανοῦ Συντάγματος.

Κρατεῖ ἡ γνώμη, ὅτι διὰ τῆς ἐγκαθιδρύσεως αὐτοκρατορίας θ' ἀποκατασταθῇ ἀσφαλέστερον ἡ τάξις. Πάντως, πιστεύεται ὅτι ἡ ἀνακήρυξις θὰ γίνῃ μετὰ παρέλευσιν μηνῶν τινων.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΚΑΤΑΡΓΟΥΝΤΑΙ ΑΙ ΙΔΙΩΤΙΚΑΙ ΑΠΟΘΗΚΑΙ ΤΟΥ Τ. ΛΩΝΕΙΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἀνεκοινώθη χθὲς ὅτι ἐλήφθη ἀπόφασις περὶ καταργήσεως τῶν ἰδιωτικῶν ἀποθηκῶν ἀποταμιεύσεως καὶ ὅτι ἀνετέθη εἰς ἀνώτερον ὑπάλληλον ἡ ἐνέργεια ἀνακρίσεων καὶ ἡ ἐξέτασις τοῦ ὅλου ζητήματος τῶν παλαιῶν ἀποταμιεύσεων, πρὸς καθορισμὸν τῆς εὐθύνης τῶν διαχειρισθέντων τὰς ἰδιωτικὰς ἀποταμιεύσεις τοῦ Τελωνείου Πειραιῶς.

Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΕΝ ΤΗ ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΕΙ

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΣΥΣΚΕΨΙΣ

Ὁ κ. Γονατᾶς ἔσχε χθὲς συνομιλίας μετὰ τῶν κ.κ. Παπανασταστίου, Μυλωνᾶ, Σοφιανοπούλου καὶ ἀντήλλαξε μετ' αὐτῶν σκέψεις ἐπὶ τῆς πολιτικῆς καταστάσεως.

Πρὸ τῆς ἐπαναλήψεως τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς θὰ συνέλθουν εἰς ἰδιαιτέραν σύσκεψιν ὅλοι οἱ ἀρχηγοὶ τῆς Ἀντιπολιτεύσεως διὰ νὰ καθορίσουν κοινὴν στάσιν. Κατὰ τὴν σύσκεψιν ταύτην θ' ἀποφασισθῇ ἐὰν ἐκ μέρους τῆς Ἀντιπολιτεύσεως θὰ κατατεθῇ ἐπερώτησις διὰ τὴν ἀπόπειραν ἐναντίον τοῦ κ. Βενιζέλου.

ΣΥΓΚΑΛΕΙΤΑΙ ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΤΩΝ ΙΔΙΟΚΤΗΤΩΝ

Τὸ συνελθὸν χθὲς ἐκτάκτως Δ. Συμβούλιον τῆς Πανελληνίου Ἀστικῆς Ἑνώσεως Ἐκτηματιῶν, ἀσχοληθὲν μὲ τὸ ζήτημα τοῦ Ἐνοικιοστασίου ἀπεφάσισεν, ὅπως κληθοῦν τὰ προεδρεῖα τῶν Συνοικιακῶν Ἀστικῶν Ὀργανώσεων εἰς ἔκτακτον συνεδρίασιν μετὰ τῶν συμβουλίων των αὔριον Κυριακὴν περὶ ὥραν 10ην π.μ. εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἑνώσεως, ἵνα λάβωσι θετικὰς ἀποφάσεις ἐναντίον τοῦ μελετωμένου ἐνοικιοστασίου δι' οὗ δὲν ἀπελευθεροῦται τελικῶς ἡ ἰδιοκτησία.

Ἐν ταύτῳ ἀπεφασίσθη νὰ ἀποσταλοῦν ἐγκύκλιοι εἰς ὅλας τὰς ἐπαρχιακὰς ἀστικὰς ὀργανώσεις, ἵνα ἀπὸ τοῦδε κανονισουν τοὺς ἀντιπροσώπους των διὰ τὸ Πανελλαδικὸν Συνέδριον τῶν Ἰδιοκτητῶν, τὸ ὁποῖον θέλει λάβει χώραν ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἰουλίου ἐ.ἔ., ἐνισχύσουν δὲ ἀπὸ τοῦδε τὸν ἀγῶνα διὰ τὴν τελικὴν ἄρσιν τοῦ Ἐνοικιοστασίου.

Η ΕΝΙΣΧΥΣΙΣ ΤΩΝ ΣΤΑΦ'ΔΟΠΑΡΑΓΩΓΩΝ

Ὁ ὑφυπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας κ. Στεφανόπουλος συνειργάσθη χθὲς μὲ τὸν ὑπουργὸν τῆς Γεωργίας κ. Θεοτόκην διὰ τὴν παροχὴν ἐνισχύσεως εἰς τοὺς σταφιδοπαραγωγοὺς Ἠλείας τῶν ὁποίων αἱ σταφιδάμπελοι ὑπέστησαν μεγάλας ζημίας ἐκ τοῦ περονοσπόρου.

Κατὰ τὰς ὑποβληθείσας μέχρι τῆς χθὲς ἀναφορὰς εἰς τὸ ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, αἱ ζημίαι ὑπολογίζονται εἰς 40—50 % ἐπὶ τῆς παραγωγῆς. Κατὰ τὴν συνεργασίαν ἀπεφασίσθη ὅπως ἀνασταλῇ ἡ πληρωμὴ τῶν δανείων τῶν παραγωγῶν πρὸς τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν, ἡ ἐξόφλησις τῶν ὁποίων θὰ γίνῃ βραδύτερον τμηματικῶς. Ἐπίσης ἀπεφασίσθη ὅπως χορηγηθοῦν δάνεια εἰς τοὺς ἐν λόγῳ παραγωγοὺς διὰ νὰ δυνηθοῦν οὗτοι νὰ προβοῦν εἰς τὴν καλλιέργειαν ἄλλων εἰδῶν.

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΤΣΑΛΔΑΡΗ - ΚΟΝΔΥΛΗ

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς μετέβη χθὲς τὴν μεσημβρίαν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν καὶ συνειργάσθη μετὰ τοῦ κ. Κονδύλη διὰ ζητήματα γενικῆς φύσεως.

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΩΝ ΑΠΟΤΑΚΤΩΝ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 14. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ἀξιωματικοὶ τοῦ ἐνταῦθα Σώματος Στρατοῦ συνέταξαν ὑπόμνημα πρὸς τὴν Κυβέρνησιν διὰ τοῦ ὁποίου ζητοῦν μεταξὺ τῶν ἄλλων ὅπως λυθῇ καὶ τὸ ζήτημα τῶν ἀποτάκτων ἀξιωματικῶν διὰ τῆς ἐπαναπροσλήψεώς των εἰς τὸ στράτευμα.

Η ΠΟΡΕΙΑ ΤΩΝ ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΕΩΝ ΔΙΑ ΤΟΝ ΔΙΑΚΑΝΟΝΙΣΜΟΝ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΧΡΕΟΥΣ

ΤΙ ΖΗΤΟΥΝ ΟΙ ΟΜΟΛΟΓΙΟΥΧΟΙ ΚΑΙ ΤΙ ΠΡΟΣΦΕΡΕΙ Η ΕΛΛΑΣ

Μέχρι τῆς ἑσπέρας τῆς χθὲς δὲν εἶχον ληφθῇ πληροφορίαι ἐκ Λονδίνου περὶ τῆς πορείας τῶν διαπραγματεύσεων μετὰ τῶν συμβουλίων τῶν ὁμολογιούχων, κατόπιν τῶν διαβιβασθεισῶν προχθὲς πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν ἀντιπροσωπείαν νεωτέρων ὁδηγιῶν τῆς Κυβερνήσεως.

Κατὰ παρασχεθείσας ἁρμοδίως πληροφορίας, οἱ ξένοι ὁμολογιοῦχοι ἐγκαταλείψαντες τὴν ἀρχικὴν των ἀξίωσιν περὶ ἐκτελέσεως τῆς Συμφωνίας Βαρβαρέσου καὶ καταβολῆς εἰς αὐτοὺς τῶν ἑτέρων 35 % τῶν τόκων τῆς παρελθούσης χρήσεως περιώρισαν τὰς ἀπαιτήσεις των εἰς τὴν καταβολὴν πρὸς αὐτοὺς ποσοστοῦ μέχρι 30 % τῶν τόκων, διὰ τὸ τρέχον ἔτος.

Ἡ Κυβέρνησις, διὰ τῶν διαβιβασθεισῶν προχθὲς ὁδηγιῶν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἀντιπροσωπείαν, παρέχει εἰς αὐτὴν τὴν ἐντολὴν ὅπως συνεχίσῃ τὰς διαπραγματεύσεις. Τὸ ἀνώτατον ὅριον τῆς ὑποχωρήσεως δύναται νὰ φθάσῃ ἐν ἀνάγκῃ μέχρι τοῦ ποσοστοῦ τῶν 22 ½ %.

Τὸ ποσοστὸν τοῦτο, κατὰ παρασχεθείσας ἁρμοδίως πληροφορίας ἀντιπροσωπεύει εἰς δραχμὰς μὲ βάσιν τὴν σημερινὴν τιμὴν αὐτῆς τὸ ποσὸν τῶν 740 ἑκατομμυρίων δραχμῶν. Τὸ ποσὸν τοῦτο διὰ τοῦ ὁποίου τὰ ἔξοδα τοῦ προϋπολογισμοῦ ἀπὸ δρχ. 7.054 ἑκατομμύρια θ' ἀναβιβασθοῦν εἰς 7.794, ἐλπίζει ἡ Κυβέρνησις νὰ καλύψῃ διὰ τῶν νέων φορολογιῶν, αἵτινες ὑπολογίζονται ὅτι θ' ἀποδώσουν περὶ τὰ 460 ἑκατομ. δρχ., διὰ τῆς ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ δημοσίου χρέους καὶ ἀλλων συνδυασμῶν. Τὸ ὅλον ἀπαιτηθησόμενον ποσὸν διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ δημοσίου χρέους, ὑπολογίζεται ὅτι θ' ἀνέλθῃ εἰς 1200 περίπου ἑκατομμύρια δραχμῶν.

Ο ΟΡΙΣΤΙΚΟΣ ΔΙΑΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

Κατ' ἄλλας, ἐξ ἐγκύρου πηγῆς, πληροφορίας, ἡ κυβέρνησις, σύμφωνα μὲ τὰς ἀρχικὰς κατευθύνσεις της, εἶχε προτείνει διὰ τῶν ἐν Λονδίνῳ ὑπουργῶν κ. κ. Μαξίμου καὶ Λοβέρδου πρὸς τοὺς ὁμολογιούχους τὸν ὁριστικὸν διακανονισμὸν τοῦ ἐξωτερικοῦ δημοσίου χρέους. Οἱ ὁμολογιοῦχοι ὅμως ἀπέκρουσαν ἀπολύτως τοιαύτην βάσιν τῶν διαπραγματεύσεων, ἰσχυρισθέντες ὅτι ἐφ' ὅσον ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις τῆς Ἑλλάδος βαίνει βελτιουμένη, δὲν δύναται νὰ παράσχῃ ἡ παροῦσα στιγμὴ τὸ μέτρον ἀσφαλοῦς προβλέψεως διὰ τὴν μελλοντικὴν τῆς χώρας δυναμικότητα πρὸς πληρωμήν. Ἡ ἄρνησις τῶν ὁμολογιούχων ὅπως αἱ διαπραγματεύσεις διεξαχθοῦν πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τοῦ ὁριστικοῦ διακανονισμοῦ τοῦ ἐξωτερικοῦ δημοσίου χρέους ἦτο ἀπόλυτος, ἐπεξετάθη δὲ καὶ ἐπὶ προτάσεως τῆς ἑλληνικῆς ἀντιπροσωπείας ὅπως ὁ διακανονισμὸς γίνῃ διὰ 2 ἢ 3 ἔτη. Ἐπέμειναν μέχρι τέλους ἀνενδότως εἰς τὴν προσωρινὴν ρύθμισιν τοῦ καταβλητέου διὰ τὰ ληξιπρόθεσμα κατὰ τὸ τρέχον καὶ μόνον οἰκονομικὸν ἔτος τοκομερίδια ποσοστοῦ.

ΑΙ ΑΡΧΙΚΑΙ ΑΞΙΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΟΜΟΛΟΓΙΟΥΧΩΝ

Κατὰ τὰς ἐκ τῆς αὐτῆς πηγῆς πληροφορίας ἡ ἀρχικὴς διατυπωθεῖσα ὑπὸ τῶν ὁμολογιούχων ἀξίωσις ὅσον ἀφορᾷ τὸ καταβλητέον ἐφέτος ποσοστὸν ἦτο νὰ ὁριοθῇ τοῦτο εἰς 50 % ἐκ τῶν ὁποίων 40 % νὰ πληρωθοῦν εἰς συνάλλαγμα τὰ ὑπόλοιπα δὲ 10 % νὰ τ' ἀναλάβῃ ὡς χρέος τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον. Μετὰ τὴν κατηγορηματικὴν ἄρνησιν τῆς ἑλληνικῆς ἀντιπροσωπείας νὰ δεχθῇ καὶ συζήτησιν κἂν ἐπὶ τοιαύτης ἀξιώσεως, οἱ ὁμολογιοῦχοι προέβαλον τὴν ἀπαίτησιν νὰ καταβληθοῦν εἰς αὐτοὺς τὰ ὑπόλοιπα 35 % τῆς συμφωνίας Βαρβαρέσου διὰ τοὺς ληξιπροθέσμους τόκους τοῦ παρελθόντος οἰκονομικοῦ ἔτους. Μόνον δὲ ὅταν ἡ ἑλληνικὴ ἀντιπροσωπεία προέβη εἰς τὴν δήλωσιν ὅτι εὑρίσκεται εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ διακόψῃ τὰς διαπραγματεύσεις, ἐγκατέλειψαν καὶ τὴν ἀξίωσίν των ταύτην, καθορίσαντες εἰς 30 % τὸ κατὰ τὴν γνώμην των καταβλητέον ἐφέτος ποσοστόν.

Εἰς τὴν ἀντίρρησιν ὅτι ἡ Ἑλλὰς δὲν θὰ ἠδύνατο ἄνευ ἀνατροπῆς τοῦ ἰσοζυγίου τοῦ προϋπολογισμοῦ της ὡς τοῦτο καθωρίσθη ἀπὸ συμφώνου μετὰ τῆς Δημοσιονομικῆς Ἐπιτροπῆς νὰ καταβάλῃ κατὰ τὸ ὡς ἄνω ποσοστὸν τὰ τοκομερίδια τῆς τρεχούσης χρήσεως οἱ ὁμολογιοῦχοι δὲν ἐδίστασαν νὰ ὑποστηρίξουν τὴν ἀπαράδεκτον ἄποψιν ὅτι θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ παροραθῇ δι' ἑρέτος ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως τὸ ἰσοζύγιον τοῦ προϋπολογισμοῦ, τὸ δὲ ἔλλειμμα τὸ ὁποῖον θὰ ἀφηνεν οὕτω ἡ τρέχουσα χρῆσις νὰ καλυφθῇ μαζὶ μὲ τὸ ἔλλειμμα τῆς ληξάσης χρήσεως μεταγενεστέρως καὶ ὅταν βελτιουμένης τῆς δυναμικότητος τῆς χώρας αὐξήσῃ ἡ ἀπόδοσις τῶν ἐσόδων της.

"Οσον ἀφορᾷ τὴν ἐνοποίησιν τοῦ ἐσωτερικοῦ χρέους, πληροφορούμεθα ὅτι τὸ ζήτημα ἐξετάζεται προσωπικῶς ὑπὸ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, ὁ ὁποῖος φαίνεται ὅτι δὲν ἔχει εἰσέτι καταλήξει εἰς ὁριστικὴν ἀπόφασιν περὶ τοῦ τόκου τοῦ δανείου τῆς ἐνοποιήσεως.

Πάντως ὁ τόκος θὰ κυμαίνεται μεταξὺ τῶν 4 καὶ 5 τοῖς ἑκατόν, ὁριστικὴ δὲ ἀπόφασις θὰ ληφθῇ μετὰ τὴν ἐπάνοδον καὶ τοῦ κ. Λοβέρδου.

ΚΑΤΑΡΓΕΙΤΑΙ Η ΑΝΑΔΡΟΜΙΚΗ ΙΣΧΥΣ ΔΡΑΧΜΟΠΟΙΗΣΕΩΣ

Δι' ἀποφάσεως τῆς Κυβερνήσεως καταργεῖται ἡ διάταξις εἰς τὸ Ἀναγκαστικὸν Διάταγμα περὶ δραχμοποιήσεως, ἡ ὁποία ἀφορᾷ τὴν ἀναδρομικὴν ἐφαρμογὴν τῆς δραχμοποιήσεως.

Ἡ ἀπόφασις αὕτη ἐλήφθη κατόπιν ὁμοφωνίας τῶν ἀρχηγῶν τῆς ἀντιπολιτεύσεως, θὰ ἰσχύσῃ δὲ ὑπ' εὐθύνην τῆς Κυβερνήσεως.

ΚΑΤΑΒΑΛΛΟΝΤΑΙ ΟΙ ΔΕΔΟΥΛΕΥΜΕΝΟΙ ΤΟΚΟΙ ΤΟΥ ΔΑΝΕΙΟΥ ΣΠΑΓΕΡ

Ὁ κ. Ὑφυπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, ἐκτελῶν τηλεγραφικὴν ὁδηγίαν τοῦ ἐν Λονδίνῳ ὑπουργοῦ κ. Λοβέρδου, ὑπέγραψε χθὲς τὸ ἔνταλμα τῆς καταβολῆς εἰς τὰς Ἀμερικανικὰς Τραπέζας Νάσιοναλ Σίτυ, Σπάγερ κλπ. τῶν δεδουλευμένων τόκων τῆς ληξάσης τὴν 4ην Μαΐου ἐ. ἔ. συμβάσεως περὶ παροχῆς προκαταβολῆς εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον ἐξ 7 ½ ἑκατομμυρίων δολλαρίων. Οἱ τόκοι οὗτοι ἀνέρχονται εἰς 220 χιλιάδας δολλάρια. Ὡς γνωστὸν ἡ σύμβασις τῆς προκαταβολῆς ἀνενεώθη δι' ἓν ἔτος.

ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΕΙΣ ΑΝΩΤΕΡΩΝ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ

Διὰ διαταγῆς τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν τοποθετεῖται ὡς ἐπιθεωρητὴς τοῦ πυροβολικοῦ ὁ ὑποστράτηγος κ. Μερεντίτης ἀντὶ τοῦ ὑποστρατήγου κ. Δράκου ὅστις περιορίζεται εἰς τὰ καθήκοντα τοῦ διοικητοῦ τοῦ σχολείου πολέμου.

Ἐξ ἄλλου ὁ συνταγματάρχης τοῦ πυροβολικοῦ κ. Λελάκης τοποθετεῖται ὡς διοικητὴς τῆς σχολῆς τεχνιτῶν Θεσσαλονίκης.

Η ΦΡΟΥΡΗΣΙΣ ΤΩΝ ΥΠΟΔΙΚΩΝ ΑΣΤΥΝΟΜΩΝ

Τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης διέταξεν ὅπως οἱ κρατούμενοι εἰς τὸ ἐφηβεῖον Ἀβέρωφ ἀστυνομικοί, κατηγορούμενοι διὰ τὴν ἀπόπειραν κατὰ τοῦ κ. Βενιζέλου, φρουροῦνται αὐστηρότερον, ἀπαγορευομένου εἰς αὐτοὺς νὰ συνομιλοῦν μὲ ἐπισκέπτας χωρὶς τὴν παρουσίαν τοῦ φύλακος.

⁂

Ὁ ἀνακριτὴς κ. Τζωρτζάκης ἐξήτασε χθὲς τὸν εἰς τὴν Διεύθυνσιν τῆς Ἀστυνομίας ὑπηρετοῦντα ἀστυνόμον κ. Ξύδην σχετικῶς μὲ τὰς ἀδείας ὁπλοφορίας αἱ ὁποῖαι ἐχορηγήθησαν διὰ τὴν κατὰ τοῦ κ. Βενιζέλου ἀπόπειραν.

Η ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ ΜΕ ΤΗΝ ΡΟΥΜΑΝΙΑΝ

Ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῆς Ἀεροπορίας καταρτίζεται σχέδιον νόμου περὶ κυρώσεως τῆς ὑπογραφείσης συμβάσεως μεταξὺ Ρουμανίας καὶ Ἑλλάδος διὰ τῆς ὁποίας ἐπιτρέπεται εἰς τὴν ἐθνικὴν ρουμανικὴν ἑταιρείαν ἐναερίων συγκοινωνιῶν ὅπως ἐκτελῇ τὴν γραμμὴν Βουκουρεστίου — Σοφίας — Θεσσαλονίκης. Ἡ σύμβασις ἐπικυρουμένη ὑπὸ τῆς Βουλῆς θὰ τεθῇ ἀμέσως εἰς ἐφαρμογήν.

ΤΟ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΟΝ ΛΑΧΕΙΟΝ

Καθ' ἃ πληροφορούμεθα ὁ ὑπουργὸς τῆς Κρατικῆς Ἀντιλήψεως κ. Μακρόπουλος κατὰ τὴν τελευταίαν συνεργασίαν του μετὰ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ παρισταμένου καὶ τοῦ κ. Ὑφυπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐδήλωσεν, ὅσον ἀφορᾷ τὸ φιλανθρωπικὸν λαχεῖον, ὅτι δέχεται ὅπως ἡ ἁρμοδία ὑπηρεσία τοῦ ὑπουργείου Οἰκονομικῶν ἀναλάβῃ τὴν ὀργάνωσιν καὶ διαχείρισιν τοῦ ἐν λόγῳ λαχείου συγχωνευομένου μετὰ τοῦ σημερινοῦ λαχείου τοῦ στόλου, ἀντ' αὐτοῦ δὲ ἀναλάβῃ νὰ χορηγῇ ἐτησίως εἰς τὸ ὑπουργεῖον του ποσὸν 20—25 ἑκατομμυρίων δραχμῶν τὸ ὁποῖον θὰ διατίθεται διὰ φιλανθρωπικοὺς σκοπούς